

Katya er en kær søster i Ukraine, der har en stor kærlighed til templet. Før templet i Kijev blev bygget, ydede hun og andre i hendes gren ofre for at rejse i 36 timer med bus for en gang om året at komme til templet i Tyskland. Disse hengivne hellige bad, studerede skrifterne, sang salmer og talte om evangeliet på deres rejse. Katya fortalte mig: »Når vi endelig ankom til templet, var vi beredte til at modtage det, som Herren havde at give til os.«

Hvis vi skal modtage alle de velsignelser, som Gud så gavmildt tilbyder, så skal vores jordiske vej føre til templet. Templer er et udtryk for Guds kærlighed. Han indbyder os alle til at komme, lære af ham, føle hans kærlighed og modtage de præstedømmeordinancer, der er nødvendige for evigt liv sammen med ham. Hver pagt indgås en for en. Enhver mægtig forandring i hjertet betyder noget for Herren. Og det vil gøre hele forskellen for jer. For når vi tager til hans hellige hus, kan vi blive »udrustet med [hans] kraft ... [hans] navn ... på [os] og [hans] herlighed ... omkring [os] og [hans] engle [til at] passe på [os]«. ⁵

Jeg bærer jer mit sikre vidnesbyrd om, at vor kærlige Fader i himlen lever. Det er gennem hans elskede Søn, Jesus Kristus, at hvert håb, hvert løfte og hver velsignelse i templet bliver opfyldt. Må vi have tro på at stole på ham og hans pagter. Det beder jeg om i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. David A. Bednar, »Ærefuldt have ry og anseelse«, *Liahona*, maj 2009, s. 98.
2. Linda K. Burton, »Søges: Hænder og hjerter til at fremskynde værket«, *Liahona*, maj 2014, s. 123.
3. Thomas S. Monson, »Det hellige tempel – et fyrtårn for verden«, *Liahona*, maj 2011, s. 92.
4. Se templechallenge.lds.org.
5. L&P 109:22.

Neill F. Marriott

Andenrådgiver i Unge Pigers hovedpræsidentskab

Giv jeres lys videre

Vi må stå fast i vores tro og opløfte vores røst for at erklære den sande lære.

I dag vil jeg gerne se på de to vigtige forpligtelser, vi har: For det første hele tiden at fylde vores liv med mere af evangeliets lys og sandhed, og for det andet at give det lys og den sandhed videre til andre.

Ved I, hvor betydningsfulde I er? Hver eneste af jer – lige nu – er værdifuld og afgørende i vor himmelske Faders frelsesplan. Vi har et værk at udføre. Vi kender det gengivne evangeliums sandhed. Er vi rede til at forsvare den sandhed? Vi må efterleve det. Vi må give det videre. Vi må stå fast i vores tro og opløfte vores røst for at erklære den sande lære.

I *Liahona* for september 2014 skriver ældste M. Russell Ballard: »Vi har brug for mere af kvinders særlige og indflydelsesrige røst og tro. Vi har

brug for, at de lærer læren og forstår, hvad vi tror på, således at de kan bære deres vidnesbyrd om sandheden af alt.«¹

Søstre, I styrker min tro på Jesus Kristus. Jeg har set jeres eksempel, hørt jeres vidnesbyrd og mærket jeres tro fra Brasilien til Botswana! I påvirker folk omkring jer, hvor I end færdes. Mennesker omkring jer kan mærke det – fra jeres familie til kontakterne i jeres mobiltelefon og fra jeres venner på de sociale medier til dem, der sidder ved siden af jer her i dag. Jeg er enig i det, søster Harriet Uchtdorf skrev: »I ... er et levende og begejstret fyrtårn i en stadig mørkere verden, når I gennem jeres levevis viser, at evangeliet er et glædeligt budskab.«²

åndeligt belærende øjeblik så jeg en stolt kvinde, der gjorde tingene på sin måde, ikke nødvendigvis på Herrens måde, og som selv tog æren for enhver såkaldt bedrift. Jeg vidste, at det var mig selv, jeg så. Jeg råbte i mit hjerte til min himmelske Fader og sagde: »Jeg vil ikke være som denne kvinde, men hvordan forandrer jeg mig?»

Ved åbenbarelsens rene ånd i templet blev jeg belært om mit absolutte behov for en Forløser. Jeg vendte mig i mine tanker straks mod min Frelser Jesus Kristus og mærkede min kval smelte væk og et stort håb spire frem i mit hjerte. Han var mit eneste håb, og jeg higede efter kun at holde fast ved ham. Det stod klart for mig, at en selvoptaget, naturlig kvinde »er en fjende af Gud«⁷ og af mennesker i hendes omgangskreds. Den dag i templet lærte jeg, at min stolte natur kun kunne forandres i kraft af Jesu Kristi forsoning, og at kun den kunne sætte mig i stand til at gøre godt. Jeg følte meget stærkt hans kærlighed, og jeg vidste, at han ville belære mig gennem Ånden og forandre mig, hvis jeg gav ham mit hjerte uden forbehold.

Jeg kæmper stadig med mine svagheder, men jeg stoler på forsoningens guddommelige hjælp. Denne rene belæring kom, fordi jeg gik ind i det hellige tempel for at søge hjælp og svar. Jeg gik tynget ind i templet, og jeg gik derfra med en viden om, at jeg har en almægtig Frelser. Jeg følte mig lettere og glad, fordi jeg havde modtaget af hans lys og havde accepteret hans plan for mig.

Templerne rundt om i verden har deres eget helt særlige udseende og ydre design, men inden i findes der i alle det samme evige lys, formål og sandhed. I 1 Korintherbrev 3:16 står der: »Ved I ikke, at I er Guds tempel, og at Guds ånd bor i jer?» Vi er som Guds døtre også blevet placeret rundt

Præsident Thomas S. Monson har påpeget: »Hvis man ønsker at give lys til andre, skal man selv stråle.«³ Hvordan kan vi få dette sandhedens lys til at blive ved med at stråle i os? Nogle gange føler jeg mig som en svag lyspære. Hvordan kan vi lyse kraftigere?

I skriften står der: »Det, der er af Gud, er lys; og den, der modtager lys og forbliver i Gud, modtager mere lys.«⁴ Vi må forblive i Gud, som skriften siger. Vi må ty til lysets kilde – til vor himmelske Fader og Jesus Kristus og skrifterne. Vi kan også tage til templet, eftersom vi ved, at alt inden for dets vægge peger hen mod Kristus og hans storslåede sonoffer.

Tænk på den virkning, templer har på deres omgivelser. De forskønner bykerner, de stråler fra øjnefaldende bakker. Hvorfor forskønner og stråler de? Fordi, som der står i skriften, »sandhed skinner«,⁵ og i templer findes sandhed og et evigt formål, ligesom hos jer.

I 1877 sagde præsident George Q. Cannon: »Et tempel ... vil mindske Satans magt på jorden.«⁶ Jeg tror, at hvor som helst et tempel opføres på jorden, fortrænger det mørket. Tempels formål er at tjene menneskeheden og give alle vor himmelske Faders børn muligheden for at komme tilbage og bo hos ham. Er formålet med os ikke det samme som disse indviede bygninger, disse Herrens huse? At tjene andre og hjælpe dem til at fortrænge mørket og vende tilbage til vor himmelske Faders lys?

Hellig tempeltjeneste øger vores tro på Kristus, så vi bedre kan påvirke andres tro. Ved hjælp af templets nærende ånd kan vi lære virkeligheden af, kraften i og håbet ved Frelserens forsoning i vores eget liv.

For nogle år siden stod vores familie over for en stor udfordring. Jeg tog til templet, og der bad jeg inderligt om hjælp. Der fik jeg et øjebliks sandhed. Jeg fik et klart indtryk af mine svagheder, og jeg blev chokeret. I det

om i verden ligesom templerne, og vi har hver især vores eget helt særlige udseende og ydre, ligesom templerne. Vi har også et åndeligt lys i os ligesom templerne. Dette åndelige lys er en afspejling af Frelserens lys. Andre bliver tiltrukket af dets klarhed.

Vi har vore roller på jorden – fra datter, mor, leder og lærer til søster, lønmodtager, hustru og meget mere. De er hver især indflydelsesrige. Hver rolle får moralsk kraft, når vi i vores livsførelse afspejler evangeliets sandheder og tempelpagterne.

Ældste D. Todd Christofferson har sagt: »I alle tilfælde kan en mor udøve en indflydelse, der er uden sidestykke sammenlignet med nogen anden person i noget andet forhold.«⁸

Da vore børn var små, følte jeg mig som en medkaptajn sammen med min mand David på et skib, og jeg forestillede mig vore 11 børn som en flotille af små både, der bevægede sig rundt omkring os i havnen, klar til at sætte ud på verdenshavet. David og jeg følte et behov for dagligt at konsultere Herrens kompas, så vi kunne sejle i den bedste retning med vores lille flåde.

Mine dage var fyldt med dagligdags gøremål som at lægge vasketøj sammen, læse børnebøger og lave aftensmad. Nogle gange kan vi i den havn, som vores hjem udgør, ikke se, at store ting bliver udrettet ved de enkle, konsekvente handlinger – herunder familiebøn, skriftstudium og familieaften. Men jeg vidner om, at lige netop disse handlinger har en evig betydning. Der opstår stor glæde, når disse små både – vore børn – udvikler sig til mægtige, søfarende fartøjer fyldt med evangeliets lys, rede til at indtræde »i Guds tjeneste.«⁹ Vore små handlinger i tro og tjeneste er den måde, hvorpå de fleste af os kan fortsætte i Gud og til sidst tilføre evigt lys og herlighed til vores familie, vore

venner og vore kolleger. I påvirker virkelig folk omkring jer!

Tænk på den påvirkning, som troen hos en pige i primaryalderen kan have på hendes familie. Vores datters tro velsignede vores familie, da vores lille søn blev væk i en forlystelsespark. Familien styrtede rundt som afsindige og ledte efter ham. Til sidst rykkede vores 10-årige datter mig i armen og sagde: »Mor, skal vi ikke bede?« Hun havde ret! Familien samledes midt blandt mængden af tilskuere og bad om at måtte finde vores barn. Vi fandt ham. Til alle primarypiger siger jeg: »Bliv nu ved med at huske jeres forældre på at bede!«

I sommer havde jeg det privilegium at være på en lejr med 900 unge piger i Alaska. De påvirkede mig dybt. De kom åndeligt forberedte til lejren, havde læst Mormons Bog og lært »Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd«

udenad. På lejrens tredje aften stod alle 900 unge piger og citerede sammen hele erklæringen ord for ord.

Ånden fyldte den enorme sal, og jeg længtes efter at kunne være med. Men det kunne jeg ikke. Jeg havde ikke betalt prisen for at lære den udenad.

Jeg er nu begyndt på at lære teksten i »Den levende Kristus«, ligesom disse søstre har gjort, og takket være deres indflydelse nyder jeg i større mål godt af nadverpagten om altid at erindre Frelseren, når jeg om og om igen gentager apostlenes vidnesbyrd om Kristus. Nadveren får en dybere betydning for mig.

Mit håb er i år at give Frelseren den julegave at kunne »Den levende Kristus« udenad og gemme den i hjertet til den 24. december. Jeg håber, jeg kan øve en god indflydelse – som søstre i Alaska gjorde det på mig.

Kan I se jer selv i følgende ordlyd i denne erklæring, i »Den levende Kristus? »Han opfordrede alle til at følge sit eksempel. Han vandrede ad Palæstinas veje, hvor han helbredte de syge, gjorde de blinde seende og opvakte de døde.«¹⁰

Vi søstre i Kirken går ikke på Palæstinas veje og helbreder de syge, men vi kan bede for og anvende forsoningens helende kærlighed på et slidt og anstrengt forhold.

Selv om vi ikke får de blinde til at se på Frelserens vis, kan vi vidne om frelsesplanen til de åndeligt blinde. Vi kan åbne deres øjne, så de forstår nødvendigheden af præstedømmets kraft i evige pagter.

Vi kan ikke oprejse de døde, som Frelseren gjorde, men vi kan velsigne de døde ved at finde deres navne til tempelordinancer. Så kan vi virkelig oprejse dem fra deres åndelige fængsel og tilbyde dem vejen til evigt liv.

Jeg vidner om, at vi har en levende Frelser, Jesus Kristus, og vi vil med hans kraft og lys blive i stand til at fortrænge verdens mørke, give udtryk for den sandhed, vi kender, og påvirke andre til at komme til ham. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. M. Russell Ballard, »Mænd og kvinder og præstedømmets kraft«, *Liahona*, sep. 2014, s. 36.
2. Harriet R. Uchtdorf, *The Light We Share*, Deseret Book Company, 2014, s. 41; benyttet med tilladelse.
3. Thomas S. Monson, »Jeg var blind, og nu kan jeg se«, *Liahona*, juli 1999, s. 69.
4. L&P 50:24.
5. L&P 88:7.
6. George Q. Cannon, i *Forberedelse til at indtræde i det hellige tempel*, hæfte, 2002, s. 36.
7. Mosi 3:19.
8. D. Todd Christofferson, »Kvindens moralske styrke«, *Liahona*, nov. 2013, s. 30.
9. L&P 4:2.
10. »Den levende Kristus: Apostlenes vidnesbyrd«, *Liahona*, apr. 2000, s. 2.

Præsident Dieter F. Uchtdorf

Andenrådgiver i Det Første Præsidentskab

Efterlev evangeliet med glæde

Stol på Jesu Kristi frelsende kraft. Hold hans love og befalinger. Med andre ord – efterlev evangeliet med glæde.

Mine elskede søstre, mine kære venner og velsignede Jesu Kristi disciple, jeg føler mig bæret over at have mulighed for at være sammen med jer, nu hvor vi indleder endnu en generalkonference i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. I den kommende uge skal Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostle mødes med alle generalautoriteterne og hovedorganisationslederne, og resten af møderne ved vores verdensomspændende generalkonference afholdes næste lørdag og søndag. Jeg er yderst taknemlig for, at præsident Thomas S. Monson, Guds profet i vore dage, har bedt mig om at repræsentere Det Første Præsidentskab, når jeg taler til Kirkens søstre.

Da jeg tænkte over, hvad jeg skulle sige, vandrede mine tanker tilbage til de kvinder, der har formet mit liv og hjulpet mig gennem jordelivets udfordringer. Jeg er taknemlig for min bedstemor, der for årtier siden besluttede at tage sin familie med til mormonernes nadvermøde. Jeg er taknemlig for søster Ewig, en ældre enlig tysk dame, hvis navn oversat til dansk betyder »søster Ewig«. Det var hende, der kom med denne modige

og vidunderlige invitation til min bedstemor. Jeg er yderst taknemlig for min mor, der ledte fire børn gennem anden verdenskrigs virvar. Jeg tænker også på min datter, mine børns døtre og fremtidige generationer af trofaste kvinder, der en dag vil komme.

Og jeg er selvfølgelig evigt taknemlig for min hustru, Harriet, der fortryllede mig som teenager, bar de tungeste byrder i vores families tidlige år som mor, står ved min side, og som elsker og forguder vore børn, børnebørn og oldebørn. Hun har været styrken i vores hjem i både gode og dårlige tider. Hun spreder solskin hos alle dem, der kender hende.

Sluttelig er jeg meget taknemlig for alle jer, millioner af trofaste søstre verden over i alle aldre, der gør så meget for at opbygge Guds rige. Jeg er taknemlig for jer for de utallige måder, hvorpå I inspirerer, nærer og velsigner mennesker omkring jer.

Guds døtre

Jeg er glad for at være blandt så mange af Guds døtre. Når vi synger sangen »Jeg er Guds kære barn«, trænger ordene dybt ind i vores hjerte. Når vi tænker over denne sandhed